

amikor a vesekő megkínózta. Akkoriban volt a Sámson című operájának a főpróba ideje ezért az egyik óránkat az Operaházban töltöttük, így bepillanthattunk az ilyen típusú munkák milyenségébe is. Olyannyira megszerette csoportunkat, hogy a diploma koncertünket is meghallgatta. Amikor már elkezdtem a tanítást nagy megtiszteltetés ért a részéről, mert felvételt nyertem a Magyar Kodály Társaságba – mint az első elnök írta alá a tagsági kártyámat.

Jól emlékszem a galántai kirándulásra is, melyet a MKT szervezett, fiatalként sok nagy nevű muzsikussal zarándokoltunk a Kodály által is kedvelt helyekre. Azonban szomorúan kezdődött az út, mert aznap halt meg Ádám Jenő, akit ő nagyon tisztelt. Alig lépett fel a busz lépcsőjén az indulás előtt, könnyekkel küszködve jelentette be társaságunknak a fájdalmas veszteséget. Fiatal tanárként kaptam tőle egy nagy paksaméta énekelni valót is az iskolai kórus számára. Sajnálattal vettem tudomásul visszavonulását, de megértettem – sőt egyre inkább értem! Bárhol találkoztam vele mindig nyitott volt a beszélgetésre, közvetlensége mindenkor jó példával szolgált. Jóval később, amikor az AIBT Kodály Kórusával CD-t készítettünk kevésbé énekelte egyneműkari XX. századi darabokból az ő kánonja is felvételre került és ez lett a lemez címe is: Énekszó, muzsikaszó.

B. Horváth Andrea

Az elnök nem ismer lehetetlent – Szokolay Sándor Kodály Zoltánnéval
MKT ARCHÍVUM

„Hogy lehet, illetve lehetne eljutni Bartókhoz? Vagy legalábbis közel kerülni hozzá? A népdalokon keresztül. A népdal-feldolgozásait venni először. Az igényes kompozíciókban ugyanis Bartók már nem idézi a népdalt, hanem asszimilálja, a népdalszerűség az egészet hatja át...

... Bartók muzsikájában megtalálható a magyar és más népek zenéje. Annnyira friss szellem volt, hogy mindent fölhasznált, amit értéknek talált, tekintet nélkül arra, hogy milyen nemzet fiainál gyűjtötte az anyagot. Már maga az a tény sokat mondó, hogy elindult föl kutatni, gyűjteni egy másik nemzet népzenejét; tudva, hogy a magáét csak úgy ismerheti meg, ha ismeri a másokét. És ez az értékes szemlélet. Követésre méltó.”

(Ág Tibor)

Forrás: Kodály Napok műsorfüzet, Galánta, 1981.

1963-ban Kodály így emlékezett Bartók műveinek Edinburgh-i előadása alkalmával: „Korai halála annál inkább elszomorít, mivel, saját szavaival szólva, »tele poggyással« távozott. Csodáljuk, amit véghezvitt, de sajnálnunk kell megíratlan műveit. Valamennyi annak a fáradhatatlan küzdelmének lett volna dokumentuma, melyet egy új, magasabb rendű emberi-ségért folytatott. Mint ahogy egész tevékenysége az volt.”

(Visszatekintés 3. 476. oldal)

140 éve született az ikercsillag Bartók Béla

Kassák Lajos

BARTÓK

Szóljunk valamit a zeneszerzőről is. Láthatod szárnyas kabátban a dobogón s az utcán, amint levett kalappal sétál a reggeli napsütésben.

Olyan vékony, mint a halszálka olyan fehér, mint egy lilium de ha leül a zongorához, Sárkányá változik át csörömpöl, sír és néha ugat. hogy elsőtéül az ég s a házak falai lebomlanak.

Egyáltalán nem arra való figura hogy a gyermekek elé álljon és megtanítsa őket kesztyűbe dudálni s a szülők iránti tiszteletre. Csak álmában fordítja felénk arcát csak muzsikál nekünk, és soha nem kérdezi, jelen vagyunk-e Ürfelmutatás pillanatában.

Naponta átlépi a jó és rossz határát s néha tarka virágcsokrokkal a kezében érkezik meg onnan, ahol a tűz kialszik a szüzek eltűnnek és a katonák meghalnak. Senki sem hinni el, hogy ő az a furcsa ember akit az angyal tüzes karddal kiűzött a Paradicsomból. Pedig kétségtelen, csakis ő lehet az a Sátán, aki levett kalappal sétál, vagy odail a zongorához csörömpöl, sír és néha ugat olyan irtózatosan hogy elsőtéül az ég s a házak falai beomlanak.